

Czwartek, 17 listopada 2011 r.

58. zachęca UE do zapewnienia właściwego i stabilnego finansowania podmiotów społeczeństwa obywatelskiego zajmujących się kwestiami związanymi z MTK w ramach europejskiego instrumentu na rzecz wspierania demokracji i praw człowieka na świecie, zachęca także państwa członkowskie UE i istniejące fundacje europejskie do utrzymania ich wsparcia dla takich podmiotów;

59. zachęca państwa członkowskie UE i ESDZ do rozpoczęcia dyskusji na temat przeglądu obecnych instrumentów finansowych UE, w szczególności Europejskiego Funduszu Rozwoju (EFR), celem zbadania, w jaki sposób mogą one dalej przyczynić się do wspierania działalności związanych z komplementarnością w krajach otrzymujących wsparcie w celu propagowania walki z bezkarnością w tych krajach;

60. dostrzega obecne starania Komisji na rzecz utworzenia zestawu instrumentów UE dotyczących komplementarności, których celem jest rozwijanie zdolności państw w zakresie dochodzenia i ścigania rzekomych przestępstw międzynarodowych, oraz zachęca Komisję do zagwarantowania jego wdrożenia z myślą o objęciu programami pomocy działań związanych z komplementarnością i osiągnięciu większej spójności różnych instrumentów UE;

61. wzywa wszystkie państwa-strony MTK do wspierania wspólnych wysiłków mających na celu usprawnienie na szczeblu krajowym procesów w sprawie najcięższych zbrodni, takich jak zbrodnie wojenne, zbrodnie przeciwko ludzkości i ludobójstwo;

62. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę Komisji w zakresie organizacji seminarium na rzecz europejskiego i afrykańskiego społeczeństwa obywatelskiego w celu przedyskutowania międzynarodowego wymiaru sprawiedliwości w Pretorii, w kwietniu 2011 r., bierze pod uwagę zalecenia ze spotkania i wzywa Komisję do dalszego wspierania podobnych przedsięwzięć;

63. przypomina, że Parlament Europejski był jednym z najwcześniejszych otwartych sprzymierzeńców trybunału i zauważa jego zasadniczą rolę w monitorowaniu działań UE w tym zakresie; apeluje o zawarcie rozdziału dotyczącego walki z bezkarnością oraz MTK w rocznym sprawozdaniu PE na temat praw człowieka na świecie i sugeruje, aby Parlament Europejski odegrał aktywniejszą rolę przez propagowanie włączania kwestii walki przeciwko bezkarności oraz MTK do głównych priorytetów wszystkich polityk i instytucji, w tym do prac wszystkich komitetów, grup i delegacji w krajach trzecich;

*

* *

64. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji, a także rządów i parlamentom państw członkowskich.

Szczyt UE-USA dnia 28 listopada 2011 r.

P7_TA(2011)0510

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 17 listopada 2011 r. w sprawie szczytu UE-USA, który odbędzie się w dniu 28 listopada 2011 r.

(2013/C 153 E/14)

Parlament Europejski,

— uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie stosunków transatlantyckich,

— uwzględniając art. 110 ust. 4 Regulaminu,

A. mając na uwadze, że chociaż wiele globalnych wyzwań w dziedzinie polityki zagranicznej, bezpieczeństwa, rozwoju i środowiska wymaga wspólnych działań i współpracy transatlantyckiej, aktualny kryzys gospodarczy stał się głównym wyzwaniem, jakim należy się obecnie zająć;

Czwartek, 17 listopada 2011 r.

- B. mając na uwadze, że UE i USA stanowią razem połowę światowej gospodarki, a ich partnerstwo o wartości 4,28 bln USD jest największym, najbardziej zintegrowanym i najdłuższym trwającym związkiem gospodarczym na świecie oraz główną siłą napędową światowego dobrobytu gospodarczego;
- C. mając na uwadze, że trwający w Europie i Stanach Zjednoczonych kryzys finansowy i gospodarczy stanowi zagrożenie dla stabilności i dobrej koniunktury obu gospodarek oraz dobrobytu obywateli, a także mając na uwadze, że w celu przezwyciężenia tego kryzysu potrzeba ściślejszej współpracy gospodarczej między Europą a Stanami Zjednoczonymi nigdy w historii nie była bardziej pilna;
- D. mając na uwadze, że nakaz zapewnienia wolności i bezpieczeństwa w kraju nie powinien być realizowany kosztem poświęcenia podstawowych zasad odnoszących się do swobód obywatelskich i konieczności przestrzegania wspólnych norm praw człowieka;
- E. mając na uwadze, że partnerstwo transatlantyckie opiera się na wspólnych podstawowych wartościach, takich jak wolność, demokracja, prawa człowieka i praworządność, jak również na wspólnych celach, takich jak postęp społeczny, integracja społeczna, otwarte i zintegrowane gospodarki, zrównoważony rozwój i pokojowe rozwiązywanie konfliktów, a także jest kamieniem węgielnym bezpieczeństwa i stabilności w obszarze euroatlantyckim,

Zatrudnienie i wzrost gospodarczy

1. z zadowoleniem przyjmuje konkluzje szczytu G20, który odbył się w Cannes w dniach 3-4 listopada 2011 r., szczególnie dotyczące planu działania na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia, reformy mającej na celu wzmocnienie międzynarodowego systemu monetarnego, nieustannych wysiłków w zakresie regulacji finansowych i zobowiązań do pobudzenia wielostronnego handlu i unikania protekcyjizmu; uważa, że sprawą najwyższej wagi jest, by na szczycie UE-USA obaj partnerzy zobowiązali się do objęcia głównej roli we wdrażaniu zobowiązań G20; zwraca uwagę na dyskusję w ramach G20 na temat pakietu możliwości innowacyjnego finansowania oraz na fakt, że UE wciąż pracuje nad koncepcją podatku od transakcji finansowych;
2. wzywa administracje UE i USA do opracowania i zainicjowania wspólnej transatlantyckiej inicjatywy na rzecz zatrudnienia i wzrostu, w tym harmonogramu wspierania handlu i inwestycji;
3. wzywa UE oraz USA do wprowadzenia mechanizmu wczesnego ostrzegania w celu wykrywania przypadków protekcyjizmu w stosunkach dwustronnych i zapobiegania im; przypomina o znaczeniu, jakie mają dla handlu transatlantyckiego otwarte rynki zamówień, które zapewniają wszystkim dostawcom, w szczególności małym i średnim przedsiębiorstwom, równy dostęp i w związku z tym wzywa USA do odstąpienia od wprowadzenia wymogów kupowania amerykańskich produktów; podkreśla znaczenie porozumienia WTO w sprawie zamówień publicznych (GPA) dla zapewnienia takiego otwartego i zrównoważonego dostępu do obu rynków;
4. podkreśla potrzebę wzmocnienia procesu Transatlantyckiej Rady Gospodarczej (TRG) z myślą o osiągnięciu tych celów, szczególnie opracowania wspólnych norm w nowych obszarach wymagających regulacji, takich jak nanotechnologia, lub w nowo powstających sektorach gospodarki, takich jak technologia pojazdów elektrycznych; wzywa UE i USA do ścisłego włączenia w prace TRG przedstawicieli Transatlantyckiego Dialogu Ustawodawców, ponieważ prawodawcy dzielą z władzą wykonawczą odpowiedzialność za wprowadzanie w życie wielu decyzji TRG i nadzór nad nimi;
5. zachęca do wymiany doświadczeń i najlepszych praktyk między UE i USA w zakresie sposobów pobudzania przedsiębiorczości, między innymi poprzez wspieranie nowych przedsiębiorstw i postępowanie w przypadku upadłości;

Czwartek, 17 listopada 2011 r.

6. podkreśla konieczność zacieśnienia współpracy w ramach partnerstwa na rzecz badań i innowacji;
7. podkreśla potrzebę przyjęcia i wdrożenia wspólnego planu działania UE i USA na rzecz surowców do roku 2020, który koncentruje się w szczególności na ziemiach rzadkich, i który powinien wspierać współpracę w zakresie oszczędnego gospodarowania zasobami, innowacji w zakresie wydobycia i technologii recyklingu surowców oraz badań nad możliwościami ich zastąpienia; domaga się, aby strategia transatlantycka wspierała ogólnoswiatowe gospodarowanie surowcami za pomocą wspólnych przedsięwzięć, takich jak Międzynarodowe Forum Surowców na wzór Międzynarodowego Forum Energetycznego;
8. podkreśla znaczenie współpracy w dziedzinie propagowania na świecie efektywności energetycznej, źródeł odnawialnych oraz wysokich norm bezpieczeństwa jądrowego i przyjmuje z zadowoleniem ciągłą koordynację programów znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych oraz współpracę w dziedzinie rozwoju technologii energetycznych;
9. wzywa Komisję do postępów w prowadzonych z USA negocjacjach w obszarze bezpieczeństwa produktów i z zadowoleniem przyjmuje wprowadzenie podstawy prawnej, która umożliwi amerykańskiej komisji ds. bezpieczeństwa produktów konsumenckich negocjowanie umowy z UE, co powinno polepszyć wymianę informacji na temat produktów niebezpiecznych, zranień i działań naprawczych podejmowanych zarówno w państwach członkowskich UE, jak i w USA;

Globalne zarządzanie, polityka zagraniczna i rozwój

10. przypomina, że wolne i otwarte państwa demokratyczne propagują pokój i stabilność oraz są najlepszym gwarantem bezpieczeństwa na świecie, a także wzywa UE i USA, aby zacieśniły współpracę na rzecz szerzenia pokoju, zwłaszcza na Bliskim Wschodzie, oraz wspierania rodzących się w Afryce Północnej demokracji;
11. wzywa UE i USA, aby usilnie dążyły do wznowienia bezpośrednich negocjacji między Izraelem i Palestyńczykami w pełnej zgodności z prawem międzynarodowym, prowadzących do wypracowania koncepcji dwóch państw w granicach z 1967 r. z Jerozolimą jako stolicą obu państw – bezpiecznego Izraela oraz niepodległej, demokratycznej i zdolnej do samostanowienia Palestyny – współistniejących obok siebie w pokoju i poczuciu bezpieczeństwa; wzywa państwa członkowskie i USA, aby odpowiedziały na uzasadnione dążenie Palestyńczyków do posiadania reprezentacji jako państwo w Organizacji Narodów Zjednoczonych w wyniku negocjacji w ramach ONZ;
12. wzywa przede wszystkim do wspólnej inicjatywy UE i USA w celu przekonania rządu izraelskiego do cofnięcia decyzji o przyspieszeniu budowy 2 000 domów na Zachodnim Brzegu oraz o wstrzymaniu wypłaty wpływów z ceł, jakie Izrael jest winny Narodowej Władzy Palestyńskiej, w odpowiedzi na przyjęcie Palestyny do UNESCO;
13. zdecydowanie potępia eskalację przemocy w Syrii i popiera dążenie USA i państw członkowskich UE do przyjęcia na forum Rady Bezpieczeństwa ONZ rezolucji, która potępi śmiercionośne stosowanie siły przez reżim syryjski, wezwie do położenia kresu przemocy oraz wprowadzi sankcje w przypadku niezastosowania się do tych nakazów; z zadowoleniem przyjmuje zawieszenie członkostwa Syrii w Lidze Arabskiej, a także apele króla Jordanii Abdullaha o ustąpienie prezydenta Baszara Al-Assada;
14. wzywa UE i USA, aby nadal popierały wszystkie próby podejmowane przez tymczasowe władze Libii, służące budowie zintegrowanego i demokratycznego społeczeństwa; podkreśla jednocześnie, że to poparcie musi być uzależnione od przestrzegania praw człowieka i praworządności oraz uczestnictwa wszystkich obywateli, a zwłaszcza kobiet, w życiu politycznym;

Czwartek, 17 listopada 2011 r.

15. wyraża głębokie zaniepokojenie ostatnim sprawozdaniem Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej (IAEA), w którym stwierdzono, że Iran jest na dobrej drodze do zdobycia umiejętności niezbędnych do zaprojektowania i zbudowania broni jądrowej; ubolewa, że Iran, pomimo wielokrotnego podkreślenia, iż jego program jądrowy jest prowadzony jedynie w pokojowych celach związanych z wytwarzaniem energii dla społeczeństwa, nie współpracował w pełni z IAEA; jest przekonany, że UE i USA powinny kontynuować ścisłą współpracę i nadal wywierać silną presję na Iran w ramach P5+1, używając wszelkich politycznych, dyplomatycznych i ekonomicznych środków, w tym sankcji, w celu zmuszenia tego kraju do wypełniania jego międzynarodowych zobowiązań w dziedzinie nierozprzestrzeniania broni jądrowej oraz w celu powstrzymania i ograniczenia zagrożenia, jakie to państwo stwarza dla międzynarodowego bezpieczeństwa;

16. podkreśla, że UE i USA zarządzają łącznie 90 % światowej pomocy na rzecz rozwoju w obszarze zdrowia i 80 % całkowitej pomocy; z zadowoleniem przyjmuje wznowienie przez UE i USA we wrześniu 2011 r. dialogu w sprawie rozwoju, ponieważ pozostało jedynie pięć lat na osiągnięcie milenijnych celów rozwoju;

17. wzywa UE i USA, aby nalegały na podjęcie działań na szczeblu G20 w celu pogłębienia globalnej współpracy w zakresie zwalczania nadużyć spekulacyjnych w dziedzinie cen żywności oraz nadmiernej fluktuacji cen żywności na świecie; zaznacza, że G20 musi zaangażować w te działania kraje spoza tej grupy w celu zapewnienia globalnej spójności;

18. podkreśla, że szczyt należy wykorzystać również do wymiany poglądów na temat państw trzecich, szczególnie krajów BRIC, oraz do zwiększenia koordynacji w tym zakresie;

19. podkreśla, że zmiana klimatu to sprawa o znaczeniu globalnym i wzywa Komisję, aby zabiegała o uzyskanie od USA ambitnego zobowiązania do osiągnięcia postępów na nadchodzącej konferencji w Durbanie, z myślą o dopilnowaniu, by uzgodniono szczegółowy mandat w celu zakończenia negocjacji kompleksowego światowego porozumienia klimatycznego do 2015 r.; wyraża w związku z tym zaniepokojenie przyjętym niedawno przez amerykańską Izbę Reprezentantów projektem ustawy 2594 wzywającej do zabronienia amerykańskim liniom lotniczym uczestnictwa w systemie handlu emisjami UE; apeluje do Senatu USA o odrzucenie tego projektu ustawy i wzywa do podjęcia konstruktywnego dialogu na ten temat;

20. apeluje, aby podczas dyskusji na temat gospodarki na szczycie UE-USA uwzględnione zostały takie kwestie, jak ochrona klimatu, niedobór zasobów i oszczędne gospodarowanie nimi, bezpieczeństwo energetyczne, innowacyjność i konkurencja; ponownie stwierdza, że działania koordynowane na szczeblu międzynarodowym umożliwiają zmierzenie się z wyrażanymi przez zainteresowane sektory – w szczególności sektory energochłonne – obawami dotyczącymi problemu ucieczki emisji;

Wolność i bezpieczeństwo

21. uznaje, że cały przepływ pasażerów i towarów w obszarze rynku transatlantyckiego powinien podlegać stosownym i współmiernym środkom bezpieczeństwa;

22. wzywa w związku z tym USA do odstąpienia od szerokich, ogólnych restrykcji, takich jak skanowanie wszystkich kontenerów lub zakaz wnoszenia płynów na pokład samolotu na korzyść podejścia bardziej ukierunkowanego i opartego na zagrożeniu, np. z wykorzystaniem bezpiecznych systemów operacyjnych czy skanowania płynów;

23. z zadowoleniem przyjmuje zatem otwarcie w marcu 2011 r. negocjacji dotyczących porozumienia między UE a USA w sprawie ochrony danych osobowych i podkreśla, że planowana umowa między UE a USA w sprawie rejestru nazwisk pasażerów powinna być zgodna z żądaniami PE zawartymi w rezolucjach z dnia 5 maja 2010 r. ⁽¹⁾ i z dnia 11 listopada 2010 r. ⁽²⁾;

⁽¹⁾ Dz.U. C 81 E z 15.3.2011, s. 70.

⁽²⁾ Teksty przyjęte w tym dniu, P7_TA(2010)0397.

Czwartek, 17 listopada 2011 r.

24. podkreśla znaczenie, jakie ma prawidłowe wdrożenie umów między UE i USA w sprawie ekstradycji i wzajemnej pomocy prawnej oraz odnośnych instrumentów dwustronnych;
25. ponownie wyraża pogląd, że UE musi w dalszym ciągu przywoływać w rozmowach z USA na szczeblu politycznym i technicznym kwestię znaczenia, jakie UE przywiązuje do jak najszybszego przystąpienia czterech pozostałych państw członkowskich UE do systemu bezwizowego;
26. podkreśla konieczność ochrony i integralności internetu i swobody komunikacji na świecie przez unikanie jednostronnych środków w celu unieważnienia adresów IP lub nazw domen;
27. bierze pod uwagę konkretne propozycje różnych Komisji Parlamentu Europejskiego i zwraca się do delegacji Parlamentu Europejskiego do Transatlantyckiego Dialogu Ustawodawców o wykorzystanie ich wkładu;

*

* * *

28. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządów i parlamentom państw członkowskich, Kongresowi Stanów Zjednoczonych, współprzewodniczącym Transatlantyckiego Dialogu Ustawodawców oraz współprzewodniczącym i sekretariatowi Transatlantyckiej Rady Gospodarczej.

Otwarty internet i neutralność sieci w Europie

P7_TA(2011)0511

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 17 listopada 2011 r. w sprawie otwartego internetu i neutralności sieci w Europie

(2013/C 153 E/15)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji Europejskiej do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego oraz Komitetu Regionów z dnia 19 kwietnia 2011 r. pt. „Otwarty Internet i neutralność sieci w Europie” (COM(2011)0222 – wersja ostateczna),
- uwzględniając pytanie skierowane w dniu 12 października 2011 r. do Rady w sprawie otwartego Internetu i neutralności sieci w Europie (O-000243/2011 – B7-0641/2011 oraz O-000261/2011 – B7-0653/2011)),
- uwzględniając oświadczenie Komisji w sprawie neutralności sieci z dnia 18 grudnia 2009 r. ⁽¹⁾,
- uwzględniając art. 1 ust. 8 lit. g) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/140/WE z dnia 25 listopada 2009 r. zmieniającej dyrektywy 2002/21/WE w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej, 2002/19/WE w sprawie dostępu do sieci i usług łączności elektronicznej oraz wzajemnych połączeń oraz 2002/20/WE w sprawie zezwoleń na udostępnienie sieci i usług łączności elektronicznej,
- uwzględniając art. 20 ust. 1 lit. b), 21 ust. 3 lit. c) i d) oraz 22 ust. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2002/22/WE z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników, zmienionej dyrektywą 2009/136/WE,

⁽¹⁾ Dz.U. C 308, z 18.12.2009, s. 2.